

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
 Ἐν Ἑλλάδι δραχμ. 6
 Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. γρ. 6
 Τιμὴ ἐκάστου φύλλου
 Λ ε π τ ᾶ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
 ΙΩ. Π. ΧΡΗΣΙΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὁδὸς Πανεπιστημίου
 καὶ Θεμιστοκλέους ἀρ. 2.

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ
 Ἀγγελίαι δικονομικαὶ κατα-
 χωρίζονται πρὸς 5 λεπτὰ
 δι' ἐκάστην λέξιν.
 Ἀγγελίαι πολυτελεῖς,
 κατ' ἀποκοπῆν.

ΤΙ ΝΕΑ,

Ἐυφρολογία τοῦ κουτιοῦ. — Ὁ Βίσμαρκ περὶ Θεοῦ καὶ διαβόλου, ἐν σχέσει πρὸς τὸ δρᾶμα τῆς Ἀκροπόλεως. — Τὰ οἰκτρά καὶ τὰ οἰκτρότερα. — Ἀθηναῖοι καὶ Παρθενῶν. — Τί ἀνήλθον νὰ ἰδῶν. — Ἀνάλογος ὑστεροφημία. — Μεγάλῃ ἀρχαιολογικῇ ἀνακάλυψις — Λίαι, ὁ Μχσιτοφόρος, καὶ οἱ μύστακες τῆς Ἑγησοῦς Κυριαὶ καὶ σπανοί — Ἡ συντεχνία τῶν κουσιῶν καὶ τὸ Πανεπιστήμιον — Τὸ ἀρχαιολογικὸν συνέδριον — Οἱ κήρυκες τῆς συγχρόνου προόδου. — Ὁ Ἀμποῦ καὶ τὰ ἐθρῖκα ταμεία. — Δάνεια, σταφίδες, κλπ ὅς καὶ ἱμπρεσόριοι — Ὑψηγῆται καὶ μεταναστεύσεις. — Τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου καὶ τὰ γένεια τῶν ἀνδριάντων. — Ποῖον τὸ ἀρχαιολογικώτερον θεατρικὸν ἔργον καὶ διατί; — Θερβαντές, Σιγάλας καὶ Ἀθιγγανίδες. — Τὰ μακαρόνια τῆς καθαρᾶς Δευτέρας καὶ ὁ πλατωνικὸς ἔρωσ.]

Νωποτάτη εὐφρολογία τοῦ Βίσμαρκ, τὸσον νέα, ὅστε ἠδύντο νὰ ἔχη κόρην ἐτῶν 30 ἐὰν δὲν ἦτο στείρα (ἐλέχθη τῷ 1862), φέρεται ἀνὰ τὰ στόματα τῶν ἐφημερίδων ἀπὸ τινος, ἡ ἐξῆς :

« Συγχωρεῖτε τοὺς ἐθρούς σας, λέγει ὁ Θεός· ἀλλὰ τότε καὶ αὐτὸς δικαίᾳ δὲν συμφιλιούται μὲ τὸν Διάβολον ; »

Καὶ ἀμέσως κτωτέρω οἱ ἐφημερίδες ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἐξακολουθούντων νὰ κάμνωσι ζήτημα τὴν διπλὴν αὐτοκτονίαν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Καὶ ἡ ἐπίθεσις τῶν καταλαμβάνει . . . μίαν στήλην.

✱

Ἡμεῖς, ἐπὶ τῶν τόσων ρηθέντων, γραφέντων, διαπραχθέντων καὶ βυτσοδομηθέντων σύρομεν παραπέτασμα, κρύπτου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας διὰ παντὸς τὸ οἰκτρὸν συμβᾶν ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ οἰκτρότερα παρεπόμενα του.

✱

Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν κακὸν ἀμικτον καλοῦ δέον νὰ σημειωθῇ τὸ ἐξῆς : ὅτι πολλοὶ γνήσιοι Ἕλληνες, Ἀθηναῖοι μάλιστα, τίς οἶδε ποσάκις ἐξυμνήσαντες τὸν Παρθενῶνα, εὗρον οὕτω ἀφορμὴν ν' ἀνέλθωσιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ νὰ ἰδῶσιν ἐκ τοῦ πλησίον μίαν φορὰν . . . ὅχι αὐτόν, ἀλλὰ τὸ μέρος ἐξ οὗ ἔπεσεν ἡ αὐτοκτονία !

Καὶ τινες μάλιστα ἐχάραζον τὰ ἐνδοξα ὀνόματά των ἐπὶ τῶν μαρμάρων διὰ νὰ τὰ βλέ-

πωσι και τὰ γεραίρων ἐπὶ ζῶν τὰ πέλαματ
τῶν ὑποδημάτων τοῦ μέλλοντος.

*

Βλέπετε, ὦ ξένοι, πόσον εἴμεθα φιλόχαιοι ;
Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ ἄλλων μὲν πρῶ-
μάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς χαρκατηριστικῶ-
τάτου γεγονότος.

Ἐγγράφως τις σφόδρα, — ἐκ μετριοφροσύνης κρύ-
πτει ἀκόμη τὸ ὄνομά του, — καταγινόμενος εἰς
ἱστορικός και ἀρχαιολογικός μελέτης, ἀνεκάλ-
υψεν ὅτι κακῶς μέχρι τοῦδε ἀνεγινώσκεται
τὸ ὄνομα

ΑΙΑΣΟΜΑ ΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ

ἐν παπύροις και ἐπιγραφαῖς, διορθωτέον δέ :

ΗΓΗΣΩΜΥ ΣΤΑΚΟΦΟΡΟΣ

Συνεπῶς ὅτι ἡ Ἡγησώ, ἢς τὸ ἀγαλμα
θυμαῖται ὁ κόσμος ἐν τῷ Κερκαμειῷ εἶχεν ὀλί-
γον... μύστικα εἶνε ἄλλως γνωστὸν ὅτι κυρία
τινὲς ἐπρὸ κίσθησαν διὰ τῶν μικρῶν τούτου ἀν-
δρικοῦ γνωρίσματος ὑπὸ τῆς φύσεως, ἣτις κατὰ
λάθος βέβαια τὸ ἀφῆρσεν ἐκ τῶν σπανῶν. Πλή-
ρης ἐνθουσιασμοῦ ὁ ἀνεκάλυψας ἐσπευσε νὰ διορ-
θῶσθαι τὸ λάθος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ γλύπτου, καὶ
μεταβὰς ἐχάρησε διὰ μολυβδίδος ἀνω τοῦ χεί-
λους τῆς Ἡγησῶς ἀρειμάνιον μύστικα !

Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐκ τῆς ἀνεκάλυψης ταύ-
της συνεκινήθη μεγάλως . . . τίς ; Ἡ ἀρχαιολο-
γική ἐταιρεία ; ὀχι βέβαια ! συνεκινήθη ἡ συντε-
χνία τῶν κούρεων, ἣτις καὶ σκέπτεται νὰ ὑποστη-
ρίξῃ τὸν ἀνεκάλυψαν ὡς καθήκον τῆς ἱστο-
ρίας ἢ τοῦλάχιστον τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐ-
θνικῷ Πανεπιστημίῳ Καὶ . . . ὅλα γίνονται.

*

Ἀγνοοῦμεν ἂν ἔχει σχέσηιν ἡ ἀνεκάλυψις
αὕτη πρὸς τὸ ἀληθῶς μέγα γεγονός τῆς ἡμέρας,
τὴν ἀπόφασιν περὶ συγκαλέσεως μεγάλου καὶ
διεθνοῦς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου ἐν Ἀθήναις
κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Τέλος πάν-
των ἴδου καὶ μία σκέψις ὑψηλοτέρα τῶν συνή-
θων ! Ἡ πόλις ἡμῶν εἶνε θέσει ἡ πρωτεύουσα
τῆς ἀρχαιολογίας ἀπόδειξις δὲ τούτου ὅτι
τὰ μεγάλα καὶ πεπολιτισμένα κράτη δικτηροῦ-
σιν ἐνταῦθα ἐκτὸς τῶν διπλωματικῶν καὶ ἐπι-
σημονικῶν προσεβίας : τὰς δικφόρους ἀρχαιολο-
γικὰς σχολὰς. Οἱ μεγαλειότεροι τοῦ κόσμου ἀρ-
χαιολόγοι, ἐξ ἐπιγεγέμετος ἔρασταί τῆς ἀρ-
χαιίας Ἑλλάδος, θὰ ἐλθῶσιν ἐκ τῶν ἀπωτάτων
τῆς γῆς ἄκρων, ἵνα πρῶστοσιν εἰς τὰ ἐγκαί-
νια τῶν Ἑλληνικῶν μουσείων. Καὶ ἀπὸ θου-
μάσσωσι τοὺς θεσσαυροὺς, οὓς ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας

κρύφτα ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἡ Ἑλληνικῆς γῆ
ἀποδίδει τέλος εἰς τοὺς ἀνεγεννηθέντας ἑλληνας,
θὰ μεταβληθῶσιν εἰς κήρυκας οὐ μόνον τῆς ἀρ-
χαιίας δόξης, ἀλλὰ καὶ τῆς σημερινῆς ἡμῶν προ-
όδου, ἣτις, ὅταν καὶ ἂν πρῶστοσιν ζήτου-
τες τὰ βελτίω, οὐδὲ μικρὰ εἶνε οὐδ' ἀνεξίτη προ-
σοχῆς.

Καὶ εἶνε ἀπαλύτως ἀνεγκαίον τοῦτο, διότι
ὑπάρχουσι λαοὶ ὀλόκληροι γνωρίζοντες τὴν Ἑλ-
λάδα ἢ ἐκ τῶν ἔργων μόνον τοῦ Ἀμποῦ, ἢ ἐκ
δημοσιογράφων ἀντλούντων τὰς ἐντυπώσεις τῶν
ἐκ τῶν Τουρκικῶν καὶ Βουλγαρικῶν ταμείων.

*

Οὕτω θὰ μάλῃ ἡ Ἀγγλίς, ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν
δεν παράγει μόνον ὀρειλάττας ἢ Γαλλίς, ὅτι δὲν
παράγει μόνον σπαρδάς ἢ Ρωσίς, ὅτι δὲν πα-
ράγει μόνον καπνὸν ἢ Ἰταλίς, ὅτι δὲν παράγει
μόνον ἐργολάβους χρωμαστικῶν θιάσων ἢ Γερμα-
νίς, ὅτι δὲν παράγει μόνον ὑψηλῆς καὶ ἡ Ἀ-
μερικῆ ὅτι, δὲν παράγει μόνον μετανάστας !

*

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων,
εἰς ἣν ὀφείλεται οὐ μόνον ὁ λαμπρὸς καταρτι-
σμὸς τῶν μουσείων μας, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰτήρησις
τῆς προσκλήσεως τοῦ Συνεδρίου, θὰ λάβῃ μέ-
τρα : Ὅπως δικτηρηθῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκεί-
νης τοῦλάχιστον τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου,
οὕτως τὸν θράχον περιτρώγουσιν ἱερόσυλοι λι-
θοτόμοι, καθὰ ἔργαρον καὶ ἐφημερίδες καὶ πρὸ
δεκαετίας καὶ . . . χθὲς. Ὅπως μὴ ξυρισθῶσιν
ὑπὸ τοῦ μνημονευθέντος διορθωτοῦ τῆς Ἡγη-
σῶς ὅσοι ἀνδριάντες ἠτύχησαν ἢ ἀπικτήσωσι
καὶ νὰ δικτηρηθῶσιν ἐπὶ αἰῶνας τὰς γενεὰς
τῶν. Καὶ ὅπως καθρισθῶσιν οἱ ἐπιστημότεροι
καὶ ποιητικώτατοι τόποι ἀπὸ ἡμιστῶ ἐπίσημα
προϊόντα τῶν συγχρόνων... κακοποιῶν.

*

Ἐννοεῖται ἐπίσης, ὅτι θὰ γίνωσι προπρῶ-
σκευαὶ ἀνάλογοι διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ξένων,
ἀπὸ γνωσθῶσι καὶ συζητηθῶσι προηγουμένως,
ὅπως μὴ μάθωμεν τὴν τελευταίαν ὥραν, ὅτι
πρὸς τιμὴν τῶν θῆ πρῶστοσθῆ ἡ Τύχη τῆς
Μαρούλας, ἔργον ἀρχαιολογικόν . . . ἀπὸ ἡ
ὑπόθεσις περιστρέφεται περὶ τὴν πέτραν τοῦ
Μπάριμπα Λινάρδου !

*

Αὐτὰ εἶνε τὰ νέκ τῆς ἐβδομάδος. Ἄν εἴχομεν
καιρὸν, θὰ προσθεθῶμεν συμπληθεῖς τινὰς λόγους
διὰ τὴν ἐξοχὸν ἀρίστην Ἐσμεράλδην Θεο-
βαντῆς, ἣτις, φιλόανθρωπος ὡς καλλιτέχνης, ἀφιέ-
ρωσε τὴν πρώτην μουσικὴν ἐσπερίδα τῆς ὑπὲρ

τοῦ ὀφθαλμιατροῦ θὰ ἐχειροκροτοῦμεν τὸν φι-
λότεχνον κ. Σιγάλαν εὐχόμενοι αὐτῷ, ὅπως διὰ
τῶν ἐπιτυχιῶν του ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ ἀνεκα-
λύψῃ τὴν ἀγούσαν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας,
τούτέστι τοὺς Παρισίους, ὅπου ἠδύνατο νὰ μετα-
βληθῇ ἀπὸ ἐρασιτέχνου εἰς διδάσκαλον ἠθο-
ποιῶν καὶ σχολάρχην κλάδου τόσον ἀνεγκαίου
παρ' ἡμῖν ὅσον ἐλέγομεν τινὰ περὶ δανείου διὰ νὰ
ἀνεκαλύψωσιν ἐκ τούτου οἱ ἀνεγνώσται εἰς
ποῖον κόμμα ἀνήκομεν . . . θὰ ἀνεφέρωμεν, ὅτι
ὡς ἠγγέλθη ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αἱ Ἀθηγαίνιδες
δὲν καταγίνονται μόνον εἰς τὸ νὰ προλέγωσι
τὴν τύχην καὶ συνάζωσι τὰ μακαρόνια τῆς Κα-
θαράς Δευτέρας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν καλλιτεχνι-
κὴν κατασκευὴν πλαστῶν χαρτανομισμάτων . . .

*

Καὶ τέλος θὰ ἠγγέλομεν τὴν προσεχῆ σύνδε-
σιν τῶν ἀθηναϊκῶν οἰκιῶν διὰ τηλεφῶνων πρὸς
ἀποφυγὴν τῆς θέας τῶν πενθερῶν, πρὸς
ἀπλοποίησιν τοῦ θεσμοῦ τῶν τυπικῶν ἐπισκέ-
ψεων καὶ . . . πρὸς μεζίζονα διάδοσιν τῶν πλατω-
νικῶν ἐρώτων.

*

Ὁ Ἐπισκέπτης.

ΕΠΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

1. Μόνον μετ' εὐγενῶν νὰ ἔχητε στενὰ σχέ-
σεις, διότι τὰ καλὰ ὡς καὶ τὰ κακὰ παθῆ εἶναι
ἐξ ἴσου κολλητικὰ.

2. Οἱ ἀγενέστεροι τῶν ἀνθρώπων, οἱ λυσο-
δέστεροι ψέγοντες τοὺς καλοὺς τρόπους, προσ-
ποιοῦνται πολλάκις, ἐφ' ὅσον δύνανται, τὸν εὐ-
γενῆ ἀνεγνώριζουσι ἄρα σιωπηρῶς ὅτι ἡ εὐγέ-
νεια εἶναι ὑπερτέρα τῶν κινῶν τρόπων.

3. Ἡ εὐγένεια συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἦναι τις
τόσον καλός, τόσον ἀξιαγάπητος πρὸς τοὺς ἄλ-
λους, ὅσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἦναι οἱ ἄλλοι πρὸς
ἡμᾶς, καὶ νὰ μὴ πρῶστοσθῃ ποτὲ εἰς τὰς γνω-
στάς συνθείας τοῦ κόσμου.

4. Πρέπει νὰ προσέχωμεν συνεχῶς καὶ ἀνευ
προσποιήσεων, διὰ φουσιῶς, καὶ πρὸς τοὺς
ἄλλους νὰ ὦμεν εὐχάριστοι καὶ πρὸ ἡμᾶς αὐτοὺς.

5. Τὸ νὰ ὑποδεικνύῃ τις ἐπιθετικῶς εἰς τοὺς
ἄλλους τὴν ἀξίαν των, εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον
τῆς εὐγενείας.

6. Διὰ νὰ κατορθώσῃτε τοῦτο, μὴ κάμετε
λόγον περὶ ὑμῶν, κρυβῆτε ἵνα τοὺς κάμετε νὰ
φαίνωνται ἐν ὄλῃ των τῇ λαμπρότητι, καὶ ἐν
αὐτῷ δὲν θὰ ἴδου ἄλλον ἢ ὑμᾶς.

7. Μὴ παρατηρεῖτε τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰ
ἐλαττώματα τοῦ πλησίον σας· ἐστὲ σώφρονες,

ἐχέμευθοι, ἐπιφυλακτικοὶ καὶ πρὸ πάντων ἐπι-
εικεῖς· διότι, τίς δὲν ἔχει χρεῖαν ἐπιεικειᾶς ;

Α. Βεράρδης.

ΑΤΑΚΤΑ

Ἐν τῷ στρατῶνι :

Ὁ λοχίας Σπαθάρης ἐξήγει εἰς τοὺς νεοσυλ-
λέκτους τὰ ἀστρονομικὰ φαινόμενα.

— Λοιπὸν, κύρ λοχία, ἐρωτᾷ ὁ στρατιώτης
Κουλούρης, ἐκλειψὶ ἡλίου λέεε ὅταν ἡ ἡμέρα
γίνεται νύκτα ;

— Ἀναμφιβόλως.

— Ἐκλειψὶς τῆς σελήνης . . .

— Ὅταν ἡ νύκτα γίνεται ἡμέρα... αὐτὸ δὲν
θέλει πολλὴν θεωρίαν !

*

Ἡ δεσποινὶς Β. κάθηται εἰς τὸν ἐξώστην καὶ
θεωρεῖ τὴν σελήνην, ἐνῶ ἡδὴ εἶναι μεσονύκτιον...

— Μὰ τί κάνεις παιδί μου τέτοια ἔρα ἔστο
μπαλκόνι ;

— Σεληνιάζομαι, μπαμπά !

*

Ἐν τῷ Θεάτρῳ :

Ἡ ἠθοποιὸς κυρία Χ. εἶναι ἐντελῶς ἀμελέ-
τητος.

— Πεντάρας τοῦ τῆς χρεῖάζονται... λέγει τις
πρὸς τὸν φίλον του.

Τοῦτο ἤρκεσεν εἰς τὸν παρακαθήμενον ἐπαρ-
χιώτην διὰ νὰ πετάξῃ πρὸς τὴν ἠθοποιόν, ὅσα
πεντάλεπτα ἔφερε μετ' ἑαυτοῦ ἐκλαθῶν δὲ ὡς
σημεῖον ἐπιδοκιμασίας τὸ πενταροβόλημα, λέγει·
— Χαλάλι τῆς !

*

Ποίαις ἡλικίας εἴσθε ; ἠρώτησέ τις τὴν κυρίαν
Ρηγανοζύλου.

— 31 ἐτῶν.

— Μά... τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐλέγετε ὅτι εἶ-
σθε 32.

— Ἄρα, ἔχω τῶρα ἐν ἔτος ὀλιγῶ ερον νὰ
ζήσω . . . τὸ ἀφαιρῶ.

*

Ἐν τῇ τραπέζῃ :

Ὁ Νίκος παίρνει τὸ μῆλον τοῦ Κοκοῦ.

Ὁ Κοκὸς παίρνει τὸ μαχαίρι ἔς τὸ χεῖρ του
καὶ λέγει ἀπειλῶν :

— Θὰ σοῦ φέρω καμιά ἔς τὰ μούτρα, ποῦ-
νὰ σοῦ φανῇ ὁ μπαμπᾶς . . . βῶδι !

*

— Κύριε Δ* μὲ ποῖον τόκον δανείζετε ;

— Ἐννέα τοῖς ἑκατόν.
— Ἐννέα τοῖς ἑκατόν! Καὶ δὲν φροδεῖσθε
τὸν Θεόν ;
— Ὁ Θεὸς ἀπ' ἐπάνω βλέπει τὸν ἀριθμὸν
πλαγίως καὶ ἐκλαμβάνει τὸ 9 ἀντὶ 6.
Ἄτακτος.

ΑΝΑΠΟΔΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Εἶσαι εἰς ἐπίσκεψιν. Εἶναι καὶ ἄλλα τέσσαρα
ἢ πέντε άτομα ἢ συνομιλία πίπτει, ἀρχίζει;
σύ ὡς ἐξῆς :

— Νὰ σᾶς σᾶς εἴπω μίαν ἱστορίαν νὰ γε-
λάσετε . . .

Καὶ τὴν διηγήσθε.

Ἄμα τὴν τελειώσετε, ὁ εἰκοθεσπότης σᾶς
λέγει μὲ ὄλην τὴν ἀφέλειαν :

— Ἐγὼ σοῦ τὴν διηγήθην τὴν ἄλλην ἐβλο-
μάδα.

✱

Νὰ ὁμιλῆς περὶ τοῦ κακοῦ καιροῦ τοῦ Φε-
βρουαρίου, ἀποκαλῶν αὐτὸν Κουτσορλέβαρον, νὰ
ἀποφαινέσαι δογματικῶς ὅτι «ἀπὸ σημειωμένον
νὰ μὴ περιμένωμεν καλὸν, καὶ νὰ συλλογίζεσαι
κατόπιν ὅτι ὁ εἰς ὃν ἀποτεινέσαι εἶναι χωλός.

✱

Νὰ εὐρίσκεισαι εἰς πλοῖον ἐν τρικυμίᾳ, νὰ
ἔχουν ἐξαντληθῆ αἱ ζωοτροφίαι, καὶ νὰ ἦσαι ὁ
παχύτερος τῶν ἐπιβατῶν.

✱

Νὰ ἦσαι τελειόφοιτος, νὰ προπαρκασκευάζεται
δι' ἐξετάσεις, καὶ νὰ παρικής μεθ' ἐσσομένης,
εἰς τὴν ὁποίαν ἡ διδασκαλίᾳ τῆς ἐπέθελε νὰ
σπουδάξῃ τὴν σκάλα τοῦ πιάνου ἐπὶ 6 ὥρας
καθ' ἑκάστην.

✱

Νὰ ἦσαι περικυτολόγος καὶ νὰ συναντᾶσαι
μέ τινα ὅστις ἔχει τὴν αὐτὴν ιδιότητιαν.

✱

Νὰ ζητῆς εἰς μίαν ἡμερίδα εἰδησίαν τινα.
Νὰ ἀναγινώσκῃς μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὰς
τρεις σελίδας καὶ νὰ παρατηρῆς τέλος ὅτι ὁ
ἀριθμὸς εἶναι τοῦ προηγουμένου ἔτους.

✱

Νὰ μονομαχῆς διὰ πιστολίου μεθ' ἑνὸς γεν-
ναϊόφρονος μὲν, ἀλλ' ἀδέξιου, ὅστις πυροβολεῖ
εἰς τὸν ἀέρα καὶ σοῦ σπάζει τὸ πόδι.

Ἐγώ.

Κα II...

Ο ΣΥΡΜΟΣ

Αἱ ἐκρινεὶ τουλέτται ποικίλλονται μεθ' ἀνά-
φορα χρώματα ζωηρὰ τε καὶ ἀνικτά.

Τὰ φορέματα γίνονται πλατέα, φουντωτά,
γχαρηνισμένα μεθ' ἐπὶ βολῶν καὶ μπουγιονέ. Ἄλλ'
ἀπὸ τινος χρόνου θὰ ἠκούσασθε βεβαίως ὅτι ἤρ-
χισαν νὰ ὁμιλῶσι καὶ περὶ κρινολίνου, πρᾶγμα
τὸ ὁποῖον φριττουσθ' ἀνεγράφη. Ἐλπίζω ὅμως
ὅτι ἡ καλλιαισθησία δὲν θὰ τὸ φιλοξενήσῃ καὶ
ὅτι οὐδεμὶς φιλάρετος κίρη καὶ φιλόκαλος κυ-
ρία θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἀχαρὲν τοῦτον συρμόν,
τὸν στρεβλοῦντα τὸ εὐκαμπτον καὶ κομῶν σώμα
τῶν λεπτοφυῶν, καὶ ἀσχημίζοντα πολὺ τὰς
πολυσάρκους, καθιστῶντα ταύτας κύλινδρον
ἀληθῆ.

Ἰτίπτοσαι δ' ἐν βλέμμα εἰς κυρτήν πα-
λαιάν κρινολινόφορον φωτογραφίαν ἄς σκεπτῶ-
μεθα πόσον γελοῖα θὰ γίνωμεν καὶ ἄς πολε-
μῶμεν παντὶ σθένει τὸν συρμόν τοῦτον.

Τὸ φόρεμα τῆς ἐποχῆς.

(Ἴδε εἰκόνα).

Ἡ πλάτη καὶ ἔμπροσθεν ἀπὸ φουλάρι
μαῦρο μεθ' ἐπιπέτα χρώματος μολόχας (mau-
ro), γχαρηνισμένον μεθ' ἐπὶ δαντέλλαν (guirure)
κρέμ καὶ κορδέλλαν στενὴν ἀτλαζωτὴν χρώμα-
τος μολόχας. Ἡ φούττα μεθ' ἐπὶ φύλλον ἴσον ἔμ-
προσθεν καὶ ὀπίσθεν, μεθ' ἐπὶ λόξαις εἰς τὰ πλάγια,
γχαρηνισμένη κάτω μεθ' ἐπὶ δαντέλλαν ἀνωθεν μεθ'
ταύτης, μίαν σειρὰν κορδέλλαν, ἑμίαν μεθ' ἐπὶ
τοῦ κορτάζ, ἣτις σχηματίζει φρίγγους κατὰ
διαστήματα.

Τὸ κορτάζ, μετ' ἐπὶ ἔμπροσθεν, ἐμβαίνει ὀπι-
σθεν ἐντὸς τῆς φούστας, ἡ πλάτη προσαρμύζε-
ται μεθ' ἐπὶ τεμάχια δαντέλλας, στολίζοντα τὴν μέ-
σην. Τὸ ἔμπροσθεν σχηματίζει φρίγγαν, ὑπὸ τὸ
ὁποῖον ὑπάρχει δαντέλλα ἐρριμμένη ἐπὶ τῆς φρί-
δρας τοῦ κορτάζ. Κορδελίτται περιτριγυρίζουν
τὸ φρίγγαν ὡς καὶ τὸ μέσον τοῦ ζιλιε καὶ σχη-
ματίζουν εἶδος κορσελέ ἐπὶ τοῦ στήθους μεθ'
μικροῦς φρίγγους (choux). Εἰς τὸν λαϊκὸν ἐπίσης
ὑπάρχει δαντέλλα.

Μανίγια, φουσκωτά, μονοκόμματα μεθ' ἐπὶ
κίττα ὑψηλὰ ἐκ δαντέλλας.

Καπέλλα ψιχθίνα (fantaisie) γχαρηνισμένα μεθ'
δύο πτέρυγας κρέμ καὶ μεθ' ἐπὶ φανταζί.

Ἰλικὰ διὰ τὸ φόρεμα 14 μέτρα φουλάρι 3
μέτρα ὑψοσμ δαντέλλας (guirure) καὶ 15
μέτρα κορδέλλα ἀριθ. 3.

Γ Α Μ Ο Σ ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ ΑΝΔΑΜΑΝ

Ἄνταποκριτὴς τῆς λονδινεῖου «Ἀ-
ληθείας» ἐπιστέλλει τ' ἀκόλουθα λίαν πε-
ρίεργα περὶ γάμου ἐν ταῖς Ἀνδαμάναις
Νήσοις, ἅτινα ἐπικυροῦνται ὑπὸ ἀξιοπίστου
ἐτέρου ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδο-
μένης «Rangoon Gazette».

Αἱ Νῆσοι Ἀνδαμάν χρησιμοῦσιν ὡς
ποινικὴ ἀποικία διὰ τοὺς Ἰνδοὺς καὶ Βερ-
μανοὺς καταδίκους, οἵτινες, ἐξαιρέσει τῆς
εὐαρίθμου διεσκορπισμένης αὐτοχθόνου φυ-
λῆς ἀποτελοῦσι τὸν ὄγκον τοῦ πληθυσμοῦ.
Ἡ μεμνομένη τοποθεσία τῆς ἐν τῷ κόλ-
πῳ Βεγγάλης ἀποικίας, ἡ ἔλλειψις ὑποβρυ-
χίου τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας, ἡ διατη-
ρουμένη μικρὰ στρατιωτικὴ δύναμις καὶ τὸ
γεγονός ὅτι 15 περίπου χιλιάδες καταδί-
κων κατοικοῦσιν ἐνταῦθα καθιστᾶ ἀπαρτί-
στον τὴν ἀνγκλην ὅπως ὁ Διοικητὴς περι-
βιλλῆται ὑπὸ πλείονος τῆς συνήθους εἰς
Κυβερνήτας ἀπονευμένης ἰσχύος. Ὄστω, ὁ
Διοικητὴς τῶν Ἀνδαμάν, ὅστις συγχρόνως
εἶναι καὶ ἐπιτηρητὴς τῶν ἐπὶ τῆς Νήσου
Πόρτ Βλαῖρ καταδίκων, λόγῳ τῆς αὐτοκρα-
τορικῆς σχεδὸν αὐτῷ ἀνεκτεθείσης ἐξουσίας,
ἀπολαύει δεσποτικῆν θέσιν, τῷ ὄντι ἀπί-
στευτον ὑπὸ Βρεττανικῆν σημαίαν καθι-
σταμένην.

Ὅταν τὸσαῦτα ἰσχύς συγκεντρωθῶσι εἰς
ἐν καὶ μόνον ἄτομον, δύναται τις νὰ φαν-
τασθῆ ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκπλήτ-
τουται ἀποκαλύψεις ἐκκελίξουσι. Πλὴν ἐπὶ
τοῦ παρόντος προτιθέμεθα μόνον νὰ θίξω-
μεν τὰ ἔθιμα τοῦ γάμου, ἅτινα ἔχουσιν,
ἀν ὄχι τι ἄλλο, νεωτερισμόν.

Ὁ Διοικητὴς, ὡς Ἐπιτηρητὴς τῆς
Ἀποικίας εἶναι ἀνότατος ἐν ταῖς γαμη-
λιαῖς ὑποθέσεσιν. Οὗτος ἐκδίδει ἀδείας,
κρατεῖ ληξιαρχικὰ βιβλία, ἐκφέρει τὴν . . .
εὐλογίαν, καὶ εἶναι μάρτυς τοῦ μυστηρίου
συνάμματος. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἰσοβίων
καταδίκων, ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἶναι καλοῦ
χαρακτῆρος, εἶναι «αὐτοσυντήρητοι» — τοῦ-
τέστι διημερεύουσι μεθ' ἐπὶ «ἀπουσίας ἀδείας»
ἐπὶ τῆς νήσου. Εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους
ἐπιτρέπεται νὰ νυμφεῖωνται. Ἀπ' ἐτέρου
αἱ κατὰδικοὶ γυναῖκες κρατοῦνται πάντοτε
ὑπὸ ἄμεσον ἐπίβλεψιν ἐν ταῖς εἰρημαῖς
τῶν θηλέων. Ὅταν, ὁ «αὐτοσυντήρητος»
ἐνοχλεῖται ἀπὸ ὑμεναιακῆς ἐπιθυμίας, ἐπι-
σκέπτεται τὰς εἰρημαῖς τῶν θηλέων καὶ εἰ-
δοποιεῖ τὸν ἐπιστάτην. Τὸ ἄτομον τοῦτο

Τὸ φόρεμα τῆς ἐποχῆς.

Ὁ γυρός.

ΣΤΙΧΟΙ-ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Ἄσα ὡς τὴν καὶ ἂν σοῦ εἴπειλα λουλούδι
Μαζὴ μετ' ἐπὶ τῆς καρδίας τὰ τρυγούδια μου,
Ἄσα γυρίσαν πικραμένα τὰ τρυγούδια
Κ' ἐπέσανε σκρυφὰ τὰ λουλούδια μου,
Γιατὶ τὸν πόνο μου ἔς τὴν πέτρινην καρδίαν σου
Οἱ στίχοι μου νὰ εἴπωνε φοβηθήκανε,
Καὶ τὰ λουλούδια μου ἔς τὴν τὴν ἀπονίαν σου
Ἐμαρθηθήκανε! . . .

Νίκος Κοτσελόπουλος.

διατάσσει παράταξιν, καὶ αἱ καλῆς διαγωγῆς ἐκείναι γυναῖκες αἱ συμπληρώσασαι τετραετίαν ἐν τῇ νήσῳ τίθενται «εἰς γραμμὴν».

Ὁ ἄλλος οὗτος Βενεδίκος τότε παρελαύνει πρὸ τῶν στοιχείων μὲ σκοπὸν νὰ ἐκλέξῃ σύντροφον. Ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ, λίαν πρόθυμα εἶναι τὰ πρόσωπα τὰ ἐρωτύλα, τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιδαψιλεύμενα βλέμματα, ἐνῶ παρέρχεται. Ὅσοις ἢ κεφαλὴ τοῦ ἐπιστάτου στρέψῃ πρὸς ἀντιθετὸν διεύθυνσιν, αἱ γυναῖκες συνάπτουσι ποικίλου εἶδους παντομιμικὰς προσπαθείας ὅπως ἐπιδειξῶσι τὰ διὰ τὴν θέσιν προσόντα τῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ἀπουσίασῃ πρὸς στιγμὴν ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἐπίζηλος μελλόγαμβρός, καίτοι ἐνίοτε ὀγδοηκοντοῦτης, γινεταί ἀντικειμενὸν γενικῆς ἐπιθέσεως πανταχόθεν πρὸς ἄλλωσιν. Φράσεις οἰαί αἱ «Ποῦ'σαι, πάρε ἐμένα!» «Ὅχι ἐμένα!...» «Νὰ δὲ βλέπεις, ἔχει κόκκινα μαλλία, μεγάλη μύτη!» «Εἶναι ἀλλοίωθρον!» δὲν τῷ διευκολύνουσι τὰ πράγματα. Εὐρὼν ἐπὶ τέλους κατάλληλον σύμβιον, λαμβάνει διὰ τῆς χειρὸς τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίης του καὶ τὴν ὀδηγεῖ ἐκτὸς τῆς γραμμῆς. Χορηγεῖται κατόπιν εἰς τὸ ζεύγος ἡμίσεια ὥρα ἵνα συνομιλήσωσι, καὶ ἂν συμφωνοῦσι, τὰ ὀνίματά των στέλλονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον. Μίαν ἢ δύο ἡμέρας βραδύτερον παρουσιάζονται εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ ἐκεῖ ὑποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν συμπαιθείας καὶ ἐπιθυμίας γάμου· πλὴν οὐδέποτε ἐγείρεται τὸ παράδοξον ζήτημα πιθανῆς ὑπὲρ τῶν ἡγασσῶν ὑπάρξεως σχετικῶν συζύγων.

Καὶ τῶρα ἐρχόμεθα εἰς τὴν κλίμακα. Ἰποτιθέσθω ὅτι ἰκανοποιητικαὶ ἀποκρίσεις ἐδόθησαν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἀμοιβαία αἰσθητά αὐτῶν, ἢ κυρίως ἐγχειρίζεται τῷ ἀνδρὶ ὅχι νὰ καταστῇ σύζυγός του, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἑπταήμερον κάθαρσιν. Διαρκούντος τοῦ ἑπταήμερου τούτου διαστήματος αὐτὴ συζῆ μετ' αὐτοῦ καὶ ἢ πρὸς ἀλλήλους συγγένεια εἶναι ἢ τοῦ εἰς γάμον ἐλθόντος ζεύγους. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς δοκιμαστικῆς περιόδου ἐὰν μὲν ἀμφότεροι μὲνωσι σύμφωνος, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἐκεῖ σέφρονται ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐκείνου. Ἐὰν δὲ τι ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπιδοκιμάζῃ τὸ ἕτερον, ὁ ἀνὴρ ἀφίεται νὰ ἀπέλθῃ, ἐν ᾧ ἢ ἡ γυνὴ ἐπιστρέφει εἰς τὴν φυλακὴν νὰ συνεχίσῃ τὸ παλαιὸν ἔργον τῆς. Ἡ χειροτέρα ὄψις τοῦ συστήματος τούτου εἶναι, ἐπάγεται ὁ φηθεὶς ἀνταποκριτῆς, τὸ γεγονός ὅτι κατὰ φυσικὴν συνέπειαν τέκνα γεννῶνται ἐνίοτε ἐκ τῶν προδοκιμαστικῶν τούτων συνοικιστῶν. Τὴν προστάσιαν τῶν βραδῶν τούτων ἀναλαμβάνει ἢ Πολιτεία.

Γεννηθέντα νόθα, τῇ ἐπιγνώσει καὶ συναινέσει

τῶν ἀρχῶν, ἀναπτυχθέντα ἐν ταῖς εἰρηταῖς ἰσοβίων καταδίκων ἐν τῷ μέσῳ γυναικῶν τῆς ἐσχάτης τάξεως, καὶ τέλος χωρὶς συγγενῆ ἢ φίλον ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ἐρριμμένα εἰς τὸν κόσμον νὰ προσπορισθῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἢ θέσις τῶν ἀτυχῶν τούτων πλασμάτων δὲν εἶναι ποσῶς εὐχόριστος.»

«Πρὶν ἢ σχολιάσω τὴν ἀξιοπεριέργον ταύτην ἀφήγησιν, προσθέτει ὁ ἀνταποκριτῆς τῆς Ἀληθείας, ἤθελον νὰ βεβαιωθῶ κάλλιον περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν πραγμάτων.

Ἰποθέτω οὐχ ἤττον, ὅτι ἅπαντες, θὰ συμφωνήσωσιν ὅτι ἂν αὕτη εἶναι πιστὴ ἀναπαράστασις τοῦ γαμηλίου συστήματος ἀναπτυχθέντος ὑπὸ πατρικοῦ δεσποτισμοῦ ὀφείλοντες εἰδῶς τι ὑποταγῆς εἰς τὴν Βρεττανικὴν σημαίαν ἢ ὑπόθεσις εἶναι σοβαρὰ καὶ ἀξία προσοχῆς.

Εἶναι σοβαρὰ δι' ἡμᾶς, διότι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐλευθέρως συγκοινωνίας καὶ τῆς ταχείας συναλλαγῆς ἰδεῖν ὅ,τι εἶναι ζῶμος διὰ τοὺς Ἰνδοὺς συνυπικόους μας σήμερον, δύναται νὰ ἦναι ζῶμος διὰ τὸν ἑαυτὸν μας αὔριον. Προδοκιμαστικὰ συνοικεσία ἀπαξ εἰσαχθέντα ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Αὐτοκρατορίας, εἶναι σχεδὸν ἐντὸς τῆς σφαίρας τῶν πρακτικῶν πολιτικῶν. Καὶ ἐνῶ εἶναι σοβαρὸν φαινόμενον ὑπὸ ἰδικῆν μας ἐποψίν, ἐξ ἴσου δύναται νὰ ἦναι σοβαρὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν Ἀιθαμαναίων. Πῶς εὐδοκίμει τὸ νεωτεριστικὸν τοῦτο πείραγμα; Εἶναι ὁ προδοκιμαστικὸς γάμος ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία; κτλ.

Περαιτέρω συμβουλεύει ὁ ἀνταπ. εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατάλληλα μέτρα πρὸς θεράπευσιν τοῦ κακοῦ. (Ραγγού) **N. Σ.**

EIMAI MIKPO

Ξανθὴ μου ἀγάπη, ποῦ πάντοτε θέλεις με χάρι γεμάτη, με γέλοις πιερό, ἐμὲ τὸν καυμένο, ἐμὲ νὰ πειράζῃς, νὰ λέγῃς πῶς εἶμαι «γι' ἀγάπη μικρό».

Ἄν εἰξέυρες, φῶς μου, πὸς' εἶν' ἢ φωτιά μου τοῦ ἔρωτος πόσον με πνίγ' ἢ θλιεῖα, ἀντὶ νὰ μοὶ λέγῃς αὐτὰ σου τὰ λόγια, θὰ μῶδινας δέξω . . . χιλιάδες φιλιὰ.

Μικρὸς ὅτι εἶμαι, ξανθὴ μου τὸ ξέρω μὰ ἔχω ἐντὸς μου καρδιά ποῦ μπορεῖ νὰ πάλλῃ γιὰ σένα, γιὰ σὲ νὰ σπαράξῃ καὶ ὀλόκληρ' ἐντὸς τῆς ἐσὲ νὰ χωρῇ.

† N. Κλωναράκης.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ

Παρελθόν.

Οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἐδέχοντο τὰς γυναῖκας ὡς μάρτυρας ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

Καὶ ἐν τῇ καθημερινῇ των προσηχῆ ἔλεγον: Εὐχαριστῶ σοι, κύριε, ὅτι οὐκ ἐποίησας με γυναῖκα:

✱

Οἱ Ἕλληνες ταῖς ἐπέτρεπον νὰ πωλῶσι καὶ ν' ἀγοράζωσι... μέχρις ἐνὸς μέτρον κρηθῆς!

✱

Οἱ Ρωμαῖοι ταῖς ἐπέτρεπον νὰ πίνωσιν οἶνον μόνον ἀπὸ τοῦ ἔτους.

✱

Οἱ Μωαβιθνοὶ ἔλεγον: Ἐάν ἢ γυνὴ εἶναι κυρία τῶν πράξεων τῆς, αὐτὴ βεβαίως θὰ εἶναι κακαί.»

✱

Οἱ ἀρχαῖοι Σλαβοὶ ἔκαμον μετὰ τῶν θνητῶν τῶν τὰ φορέματα καὶ τὰς γυναῖκας των.

✱

Ἐν Τογκινῶ . . . ἀλλοίμονον ἂν τὸ πρῶτον πρᾶγμα ὅπερ συνήντη ὁ ἐξερχόμενος καθ' ὁδὸν ἦτο . . . γυνή.

✱

Παρὰ πολλοῖς Ἀφρικανικοῖς λαοῖς αἱ γυναῖκες δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἴστανται πρὸ τῶν ἀνδρῶν εἰμὴ . . . γονυπετεῖς.

✱

Ἐν Ζουανπόρ πῆν γεννῶμενον θηλυ πνίγεται τὰ δὲ ἄρρενα εὐρίσκουσι συζύγους παρὰ τοῖς πλειοψηφῶσι λαοῖς.

✱

Ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ, ὡς κύριον γαμηλίον δῶρον προσφέρεται ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὴν μνηστῆν του μέγα σχοινίον κατάλληλον . . . δι' ἀχθοφορικὰς ἐργασίας.

✱

Οἱ δὲ Μορλάκοι ἐὰν εἶνε καλῆς ἀνατροφῆς πρὶν ἢ προφέρωσι τὸ ὄνομα γυνή, δέον νὰ λέγῃσι: Μὲ συμπάθει.

✱

Μέλλον

Ἐπιτευχθείσης τῆς ποθητῆς ἰσότητος τῶν δύο φύλων ἐν τῷ ἐνεστῶτι, τὸ μέλλον... ἀδηλον βεβαίως. Ἐὰν ὅμως εἶνε ἀληθεῖς οἱ νόμοι τῆς ἀνταποδόσεως... ἀλλοίμονον καὶ τρισαλλοίμονον εἰς ἐμέ.

Ὁ ἀνὴρ
(Μὲ συμπάθει)

✱

ΘΕΑΤΡΟΝ — ΜΟΥΣΙΚΗ

Θέατρον Κωμωδιῶν.

Προχθὲς τὴν Πέμπτην, παρεστάθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῶν Κωμωδιῶν τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Ὀνέ («Ὁ Ἀρχισιδηρουργός»). Πρωτογωνίσται ἢ δεσποινὶς Αἰκ. Βερῶνη εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Κλάρας, ἧτις καὶ ἐπέτυχε μετὰ θαυμασίας ἐπιτυχίας τὴν δύσκολον ὀψὶ καὶ ἐλκυστικὴν χαρακτῆρα τῆς ὑπερηφάνου μνηστῆς τοῦ δοκῶς δε Βλινῆ, ὃν ἐπίσης καλῶς ὑπεκρίθη ὁ κ. Κόκκος. Καὶ τὰ ἄλλα πρόσωπα καλῶς ὑπεκρίθησαν τὰ μέρη των, ἐξαιρέσει μίης κυρίας, ἀμελετήτου, ἧτις μᾶς τὰ ἐχάλασε.

Ἐν γένει ἢ ἐκ τῆς περιστάσεως ἐντύπωσιν μας ὑπῆρξε καλὴ, ἀλλ' οὐχ ἀπολύτως φρονούνουσαν ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἠθοποιοὶ δὲν δύνανται νὰ παραστήσωσιν ἐπιπρόσωπον τῆς ἀνωτάτης τάξεως καὶ λεπτοτάτης ἀνατροφῆς, διότι οὐδέποτε τὰ εἶδον.

Ἰπάρχουσιν ἄλλα δράματα, εἰς ἃ καλλιτέρον δύνανται νὰ διακριθῶσιν οἱ Ἕλληνες ἠθοποιοὶ ἢς ἀφήσωσι διὰ τὴν Σάρραν Βερνάρ τὸν Ἀρχισιδηρουργόν καὶ τὴν κυρίαν μετὰ τὰς Καμελίνας.

Τοῦς συμβουλεύομε ὡς φίλοι.

✱

Ὁ κ. Σιγάλας

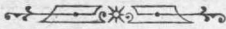
Ἀπόψε τέλος πάντων θὰ δοθῇ ἢ προαγγελθεῖσα ἔσπερὶς ἐν τῷ «Παρνασσῶ» ὑπὸ τοῦ κ. Μικροῦ Σιγάλα. Αἱ καθημερινὴ ἐφημερίδες ἔγραψαν περὶ τοῦ προγράμματος ἡμεῖς θὰ γράψωμεν μόνον περὶ τοῦ ἀνδρὸς.

Ὁ κ. Σιγάλας εἶνε τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς. Ἄλλ' ἀπὸ πολλοῦ χρόνου μετὰ μεγάλης αὐταπαρνήσεως ἔρριψεν ἐς κόρυμβας τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον, καὶ καταγίνεται φιλοτίμως εἰς εἶδος, ὡς μὴ ὄφρα, παρκαλεθῆν παρ' ἡμῶν εἰς τὴν ἀπαγγελίαν καὶ τὴν μιμητικὴν ἐὰν εὐρεθῇ, ὅπερ εὐχόμεθα ὀλοφύχως, φιλόμουνης τις, ὅστις νὰ ἀποστείλῃ αὐτὸν πρὸς τελειοποίησιν ἐν τῷ

Ἐσπερία, ἐσμέν βέβαιοι: ὅτι οὗτος θὰ διακριθῆ καὶ μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊῶν ὑποκριτῶν, πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος· ὁ κ. Σιγάλης δὲν διακρίνεται μόνον διὰ τὴν ἀπαγγελίαν του· ἔχει καὶ τὸ προτέρημα τῆς μιμήσεως εἰς ὑψιστον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον· δύναται π. χ. νὰ μιμῆται τοσοῦτον καλῶς τὴν φωνὴν προσώπων τινῶν (Τρικούπη, Δηλιγιάννη) ὥστε μὴ βλέπων τις αὐτόν, δύναται νὰ ἀπατηθῆ, καὶ ἂν ἐτι εὐρίσκειται εἰς στενὰς σχέσεις μετὰ τῶν προσώπων, ὧν νομίζει ὅτι ἀκούει τὴν φωνήν.

Τὴν παράστασιν θὰ ποικίλλωσι διάφορα τεμύχια, ἐκτελεσθησόμενα πρὸ ἑρασιτεχνῶν.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

(Ἐκ τῶν τοῦ Γκαίτε)

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον ὅπερ ζητεῖται ἐν τῷ πνεύματι εἶναι ἢ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀγάπη.

Κλασικὸν ἢ ὑγεία, ρωμαντικὸν ἢ ἀσθένεια.

Ἡ ἐργασία κάμνει τοὺς ἐργάτας.

Οἱ νεώτεροι ποιηταὶ θέτουσι πολὺ ὕδωρ ἐν τῷ μελανοδοχείῳ.

Ὅ,τι τις δὲν ἐννοεῖ, τοῦτο οὔτε τὸ κατέχει.

Παρὰ πάντας τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου οἱ Ἕλληνες ὠνευρῆθησαν κάλλιον τὸ ὄνειρον τοῦ βίου.

Ἡ ἐλπίς εἶναι ἢ δευτέρα ψυχὴ τῶν δυστυχῶν.

Ἡ συμπεριφορὰ εἶναι καθρέπτεις ἐν τῷ ὀπίῳ ἕκαστος δεικνύει τὸ πρόσωπόν του.

Εἶθε ἢ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς φιλολογίας νὰ ᾖναι πάντοτε ἢ βᾶσις τῆς ὑψηλῆς μορφώσεως.

Αἱ μέγιστα δυσκολία εὐρίσκονται ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑποθέτομεν.

Πρὸ τῶν ἐπιναστάσεων πάντες φιλοτιμοῦνται, κατόπιν αὐτῶν πάντες ἔχουσι ἀξιώσεις.

Ἡ ἀληθὴς ἐλευθεριότης εἶναι ἢ ἀναγνώρισις.

Ἐκαστος ἀκούει ἐκεῖνο ὅπερ ἐννοεῖ.

* *

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Μὲ παιγνιόχαρτα

Τοποθετήσατε εἰς τετράγωνον τοὺς 4 ἄσους, τοὺς τέσσαρας ῥηγάδας, τὰς τέσσαρας δάμας καὶ τοὺς 4 φαντάδες μιᾶς δέσμης παιγνιόχαρτων, εἰς τοιοῦτον τρίγων, ὥστε ἐφ' ἐκάστης τῶν γραμμῶν, (ὀριζοντιῶς, καθέτως καὶ διαγωνίως) νὰ ὑπάρχη εἰς ἄσος, εἰς ῥηγάς, μία δάμα καὶ ἕνας φάντης διαφόρου χρώματος (μπαστοῦνι κοῦπα, σπαθὶ καὶ κερρῶ).

Τὰ ὀνόματα τῶν αὐτῶν δημοσιευθῆσονται διὰ τοῦ ἐπομένου φύλλου.

Λ Ψ ΣΙ Σ

Τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ προβλήματος

Αἱ 32 φιάλαι ἐγένον, πρῶτον 28, δεύτερον 24 καὶ τρίτον 20, ἐνῶ πάντοθεν ὑπῆρχον 9 τοιαῦτα, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Α'. ἀφαίρεσις φιάλαι 28	Β'. ἀφαίρεσις φιάλαι 24	Γ'. ἀφαίρεσις φιάλαι 20
2 5 2	3 3 3	4 1 4
5 5	3 3	1 1
2 5 2	3 3 3	4 1 4

Πρῶτοι λύται: Δεσποινίς Βασιλικὴ Φ. Ἀνωτονοπούλου.—Κα Π. Μ.—Δίς Κατίνη Ι. Καμπιώτο, καὶ οἱ κκ. Π. Δ. Ἡλιοπούλος,—Π. Β. Δημόπουλος (Αἴγιον).—Β. Ἀγγελίδης (Κατάκωλον).

Δελτάρια.... ἀνευ πληρωμῆς

Διδασκάλῳ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι τοιοῦτον τύπον δὲν ἔχει ἡ ἀρχαία ἐλληνικὴ γλῶσσα· πρέπει ὅμως ἢ ἀνευ ἀκαδημαϊκῶν Ἀκαδημιάς νὰ εὑρη. Τὸ τῆς νέας ἐλληνικῆς: βλέπωντας, κἀνωντας, τρώγωντας, εἶναι ἐλληνικὸς τύπος τοῦ Λατινικοῦ γερονδου.—Ι. Σ. Τ. Πύργον· ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν.—Π. Κ. Σῦρον. Ἀφοῦ τὴν ἐγλύττωσες τόσον εὐθηνά, μὴν τὸ λὲς οὐ ε τοῦ παπα· εἰς τὴν Γαλλίαν, διὰ νὰ λάβῃ τις ἀδειαν ἰδρύσεως φαρμακείου, πλὴν τοῦ διπλώματος, εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ὑπηρεσία τριετῆς εἰς ἄλλο φαρμακεῖον· ἐδῶ γίνονται ὅλα μισά.—Δ. Α. Βρατίλαν. Αἱ συνδρομαὶ κατὰ γενικὸν κανόνα προπληρώνονται· ἄλλως τε, τοιοῦτον ἔθιμον ἐπεκράτησεν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας.—Ι. Β. Θήραν Φύλλον ἀπεστάλη· εὐχαριστοῦμεν διὰ δημοσιεύσιν ἀγγελίας.—Δ. Μ. Σπάρτην· ἐλήφθη· ἕνεκα βλάβης τοῦ πιστηρίου, τὸ πρῶτον φύλλον ἐτυπώθη καὶ ἀπεστάλη ἀργά τοῖς συνδρομηταῖς· οὖν ἀποσταλήτονται καὶ τὰ 2 ἑμοῖ.—Π. Β. Δημ. Αἴγιον, συνδρ. ἐλήφθη.—Χ. Χ. Τρίπολιν. Ὑμεῖς γνωρίζετε, ὅτι κοινωνικὰς εἰδήσεις δὲν δημοσιεύει ἡ «Ὀικογένεια», θὰ δημοσιευθῆ ὅμως εἰς ἄλλην ἐφημερίδα καθημερινήν.